

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 22539

гр. София, 04.06.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав, в
закрито заседание на 04.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

като разглежда дело номер **3379** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е исково и е по реда на чл.203 и сл. от Административнопроцесуалния
кодекс (АПК).

Съдът дава на страните следния ПРОЕКТО-ДОКЛАД:

I. Ищецът Е. Д. М. е предявил срещу Министерството на правосъдието на Република България иск с правно основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 500 000 лева, ведно с законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на дължимото. Настъпването на заявените неимуществени вреди ищецът твърди от „незаконно осъждане за деяния, за които не съм бил обвинен (...) и продължаващо незаконно лишаване от свобода, подпомогнато от действията/бездействията на ответника Министерството на правосъдието“. Твърдените действия и бездействия се изразяват в непредприемането на адекватни мерки за преустановяване на незаконното задържане на ищеца, въпреки подадените от него жалби и уведомления с вх. номера в МП: 94-Е-63/04.07.2025 г., 94-Е-63/02.07.2025 г. и ЖС-02-110#7/25.06.2025 г., изпратени от МП на некомпетентен орган- Главна дирекция изпълнение на наказанията, които от своя страна гл. директор на ГДИН с документ №30-11-1433#1/09.07.2025 г. отказал да разглежда.

С писмения отговор на исковата молба, ответникът оспорва основателността на иска. Излага, че многократно ищецът М. е подавал молби и жалби с идентично съдържание, като иска „ да се прекъсне присъдата по чл.448/2/ и чл.6 ХОПЕС, като ГДИН изготви предложение за прекъсване

на присъдата по нохд 102/18 АСНС и нохд 1018/19 г. на ВКС поради осъждане по непредявено обвинение...“ Ответникът сочи, че ищецът търпи наказание лишаване от свобода, вследствие на влязла в сила присъда, която на основание чл.413, ал.1 от НПК е задължителна за всички учреждения, юридически лица, длъжностни лица и граждани. Всички съображения за незаконосъобразното му осъждане е следвало да се изразят по пътя на инстанционните оспорвания.

II. Исковата молба е редовна, а предявеният с нея иск-допустим:

В чл. 204 от АПК са предвидени процесуалните предпоставки за допустимост на исковете за обезщетения за вреди, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на административни органи и длъжностни лица. В случая предявеното фактическото основание на иска се изразява в заявените действия бездействия на министъра на правосъдието. Съгласно чл.204, ал.4 от АПК, незаконосъобразността на действието или бездействието се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетението. Дали тези действия и бездействия са извършени, дали са фактически и дали са незаконосъобразни са въпроси по същество, а не по допустимостта на иска. За допустимостта на иска е достатъчно, че се твърди тяхното извършване и че ищецът счита, че са незаконосъобразни и са довели до осъждането му по непредявено обвинение и незаконно лишаване от свобода.

Искът е предявен срещу Министерството на правосъдието, което е юридическо лице (чл.42, ал.2 от Закона за администрацията) и надлежен пасивно легитимиран ответник по иска. Съгласно чл. 205 от АПК исковете за обезщетение за вреди се предявяват срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите.

III.Безспорни обстоятелства, които не се нуждаят от доказване:

Ищецът е осъден с влязла в сила присъда на лишаване от свобода.

IV.Разпределение на доказателствената тежест:

В тежест на ищеца е да докаже твърдените действия и бездействия по подадени от него жалби и уведомления с вх. номера в МП: 94-Е-63/04.07.2025 г., 94-Е-63/02.07.2025 г. и ЖС-02-110#7/25.06.2025 г. чрез изпращането им на главния директор на ГД „Изпълнение на наказанията“ ; наличието на пряка-причинно-следствена връзка между тези действия и бездействия и твърдяното незаконното осъждане за деяния, за които ищецът не бил обвинен (....) и продължаващо незаконно лишаване от свобода, довело до описаните в исковата молба негативни

изживявания за него.

В тежест на ответника е да докаже, че жалби и уведомления с вх. номера в МП: 94-Е-63/04.07.2025 г., 94-Е-63/02.07.2025 г. и ЖС-02-110#7/25.06.2025 г. в МП са подадени след влизането в сила на присъдата, с която ищецът е осъден на лишаване от свобода.

IV. По доказателствените искания на страните.

Искането на ищеца за изслушване на 2-ма свидетели за доказване на неговите негативни изживявания е допустимо, но може да е ненужно, ако ищецът не посочи и не представи доказателства за твърдените действия и бездействия на ответника и наличието на пряка причинно следствена връзка между тях и твърдяното незаконното осъждане за деяния, за които ищецът не бил обвинен (....) и продължаващо незаконно лишаване от свобода.

Ответникът не е направил доказателствени искания с писмения отговор на исковата молба.

С оглед на изложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание на 22.06.2026 от 10.15 часа, за което да се призоват страните и С. градска прокуратура.

ОСТАВЯ за допълнително произнасяне искането на ищеца за събиране на гласни доказателства чрез разпит на посочени от него двама свидетели.

УКАЗВА на страните, че най-късно в насроченото на 22.06.26 г. открито съдебно заседание могат да изразят становища по доклада, както и да ангажират допълнителни доказателства във връзка с указанията на съда и разпределената доказателствена тежест.

Определението не подлежи на обжалване.

Определението да се съобщи на страните и на С. градска прокуратура чрез изпращане на препис от него. На ищеца да се изпрати и незаверен препис от Определение №5578/22.05.2026 г. по адм. д.№4261/2026 г. по описа на ВАС.

СЪДИЯ: